

Yedinci Esas'ta, baharda yeni gelecekler için eskilerin yerlerini boşaltmaları tefriğat olarak değerlendirilir. Burada “tefriğat” kelimesi hangi manada ve niçin kullanılmıştır?

Tefriğat, “boşaltma” demektir.

Bu dünya ebedî kalınacak bir saadet yeri değil, bir imtihan meydanıdır, bir handır ve âhiretin bir tarlasıdır. Esas olan âhiret hayatıdır. Buradaki bütün faaliyetler o âlem hesabınadır.

Handa sürekli kalınmaz. Birkaç gün kalınıp yola devam edilir, bu defa yeni gelen yolcular o mekânda misafir kalırlar.

Keza, imtihan salonunda da devamlı durulmaz. İmtihan sonrası salon boşaltılır ve yeni adaylar salona alınırlar.

Aynı şekilde, tarlanın mahsulleri de öylece bırakılmazlar; toplanırlar yahut biçilirler. Aynı araziye yeni tohumlar ekilir ve bir dönem sonra yeni mahsuller derlenir.

Tefriğat kelimesi bize bu gibi manaları ders verir.